

Jana Frey Stefanie Dahle

Încă 24 de zile până la Crăciun

O poveste-calendar, pentru cea mai frumoasă perioadă a anului

Traducere din limba germană de Cora Radulian

București, 2019

Incepuse să ningă exact de întâi decembrie. Îngerii erau fericiti, pentru că aşa și trebuia să fie de Crăciun. Frig strașnic, să crape pietrele, și mulți fulgi de nea sclipitori, care să plutească încetisoară spre pământ și să transforme lumea într-un peisaj de iarnă, acoperind totul cu un strat alb ca zahărul pudră.

În marele atelier al îngerilor din pădurea de Crăciun se muncea de zor. Șoapte și foșnete tainice vibrau prin nenumăratele încăperi ale atelierului și toți îngerii aveau câte ceva de făcut.

Teofan și Suflețel cărau o găleată mare cu vopsea. Iar micul Anason-Stelat, așezat pe un nor de lână albă, meșterea cu sârguință steluțe de zăpadă și cristale de gheăță.

— Imaginați-vă, în curând vine Crăciunul! strigă îngerul constructor.

Vanilia, strălucind de bucurie, împodobea superba poartă de la intrarea în pădurea de Crăciun cu o minunată coroniță din crenguțe de brad.

Apoi o mirosi bucuroasă. Nimic nu se putea compara cu miroslul proaspăt de brad!

In cămăruța bătrânlui înger al scisorilor cu dorințe de Crăciun era cea mai mare agitație. Sosise, în sfârșit, noaptea în care îngerașii aveau să zboare pentru prima dată pe Pământ. Treaba lor era să adune toate scisorile cu dorințe pe care le puneau copiii pe pervazul ferestrelor.

— Ne vom distra! strigă Vanilia care, împreună cu Crăciunica, avea să-i însوțească pe îngerași și să le poarte de grijă.

Apoi cu toții îl ascultară respectuos pe bătrânlul înger al scisorilor cu dorințe de Crăciun, care le explică încă o dată drumul spre Pământ.

— Hm... aş prefera să rămân aici, mormăi Coriandru, care seudea retras lângă focul de bușteni din șemineu și își încălzea posomorât degetele reci. Era cel mai mic dintre îngeri – și singurul care nu avea încă aripi.

— Vii și tu cu noi anul acesta? îl întrebă Vanilia.

Coriandru dădu trist din cap.

— Fără aripi? Cum aşa? adăuga Crăciunica.

— Mda... nici eu nu ştiu, spuse încet Coriandru. Aștepta deja de foarte mult timp să-i crească aripile, dar până acum nu avusese noroc.

